

Správy

Quo vadis, univerzitné vzdelávanie, veda a výskum na pedagogických fakultách?

Pri príležitosti 65. výročia založenia Pedagogickej fakulty Univerzity Komenského v Bratislave usporiadala fakulta vedeckú konferenciu s medzinárodnou účasťou pod názvom „Quo vadis, univerzitné vzdelávanie, veda a výskum v odboroch spojených s prípravou učiteľov, logopédov, špeciálnych, sociálnych a liečebných a sociálnych pedagógov?“. Podujatie sa konalo pod záštitou premiérky Slovenskej republiky prof. PhDr. Ivety Radičovej, PhD. Slávnostné otvorenie konferencie sa začalo tradične hudobnými vystúpeniami študentov a pedagógov Katedry hudobnej výchovy PdF UK v Bratislave. Umeleckú dimenziu konferencie doplnila aj výstavka výtvarných diel študentov Katedry výtvarnej výchovy PdF UK, umiestnených na stenách architektonicky nezaujímavej (a už aj dosť ošumelej) kongresovej sály internátu Družba. Nasledovali príhovory rektora Univerzity Komenského v Bratislave prof. RNDr. Karola Mičietu, PhD., dekanke Pedagogickej fakulty UK prof. PaedDr. Alice Vančovej, CSc. a ministra školstva Slovenskej republiky Ing. Eugena Jurzycu. Minister školstva nevyužil príležitosť stretnutia s pracovníkmi pedagogických fakúlt, ani sa nevenoval problematike koncepcie prípravy a uplatnenia učiteľov na Slovensku, skôr sa zamerlal na zmeny vo vysokoškolskom zákone (majúc zrejme v čerstvej pamäti tlačovú konferenciu, z ktorej doslova pribehol v poslednej chvíli). Pozornosť publika však zaujala jeho poznámka, že na Slovensku „máme stále vysoko kvalitné vzdelávanie a výskum za najmenej peňazí“.

Cieľom našej stručnej informácie je vyzdvihnúť zámer konferencie a rokovaní v rámci jednotlivých sekcií, a tiež priblížiť najzaujímavejšie prezentácie. Doc. PhDr. Mária Glasová, PhD., v úvode do CD zborníka zostaveného pri príležitosti tohto podujatia, zdôraznila, že cesta k rozvoju univerzitného vzdelávania, vedy a výskumu na pedagogických fakultách sa na Slovensku nevyhnutne spája s reformnými stratégiami definovanými Bolonským procesom, Európskou agendou modernizácie univerzít a s kreovaním spoločného Európskeho výskumného priestoru. Podľa jej názoru univerzity tu vystupujú ako kľúčoví aktéri v budúcnosti Európy a jej premene na znalostnú ekonomiku a spoločnosť. Hoci sa zdôrazňuje, že hlavná zodpovednosť za zabezpečenie reformných procesov univerzitného vzdelávania spočíva na jednotlivých členských štátoch Európskej únie, ich úspešnosť zároveň nutne presahuje štátne hranice a vyžaduje posilnenie spolupráce. K najdôležitejším prioritám podľa M. Glasovej patrí: zvýšiť počet úspešných absolventov a zapojiť do vysokoškolského vzdelávania ľudí z viacerých vrstiev spoločnosti; aktualizovať obsah vysokoškolského vzdelávania, aby študijné programy splnili potreby jednot-

livcov, trhu práce a budúcich povolání; poskytovať študentom viac príležitostí na získanie ďalších zručností prostredníctvom štúdia alebo výcviku v zahraničí a podporovať cezhraničnú spoluprácu s cieľom zvýšiť úroveň vzdelávania; upevňovať vzťahy medzi vzdelávaním, výskumom a priemyslom s cieľom podporiť excelentnosť a inovácie.

Konferenčné príspevky sa zväčša zaoberali prezentáciou práce jednotlivých katedier, pozornosť však treba určite venovať niektorým vystúpeniam, ktoré zazneli priamo v kongresovej sále. Prezentácia prof. Zdeňka Beneša na tému Dejiny stredoeurópskeho priestoru a kultúrne dedičstvo stredoeurópskych štátov v študijnom (edukačnom) programe stredoeurópskych univerzít sa dotkla problematiky vzájomnej interakcie a komunikácie v tomto prostredí so špeciálnym dôrazom na univerzitné prostredie. Prof. Karel Rýdl sa na poslucháčov obrátil s problémom zmyslu a role pedagogiky v pregraduálnej príprave učiteľa. Pointou bolo zvýraznenie potreby osobnej zaangažovanosti učiteľa, osobného vzoru a jeho vplyvu, otvorenej a priateľskej komunikácie, dôraz na to, „čo je zadarmo“: na osobný názor a postoj. K zaujímavým prezentáciám patril aj príspevok prof. Ericha Mistríka (Erich Mistrík: Zlyhal multikulturalizmus? Čo urobíme s prípravou učiteľov?). Podľa neho multikulturalizmus nezlyhal; navyše nemáme inú alternatívu, ak chceme rešpektovať ľudské práva, globalizáciu Európy a sveta, aj realitu v našich školách – neustále zvyšovanie počtu detí z iných krajín a kultúr v našich základných školách. Prof. Mistrík zdôraznil potrebu dôkladnej multikultúrnej prípravy budúcich učiteľov, potrebu učiť sa o iných kultúrach a rešpektu k nim.

Na konferencii zazneli ešte mnohé ďalšie hodnotné názory na súčasnosť a budúcnosť univerzitného vzdelávania (nielen na pedagogických fakultách), a tak vlastný postoj k nim si bude možné utvoriť po zhliadnutí informácií o príspevkoch a záveroch konferencie na web stránke Pdf UK:

(http://www.uniba.sk/index.php?id=186&no_cache=1&tx_ttnews%5Btt_news%5D=1551&tx_ttnews%5BbackPid%5D=18&cHash=ca11c25dde).

Súčasťou podujatia bolo aj historicky prvé spoločné stretnutie asociácie dekanov pedagogických fakúlt Českej a Slovenskej republiky. Radi uvádzame, že medzi pozvanými hosťami bol aj prof. L. Macháček, predseda Slovenskej pedagogickej spoločnosti pri SAV a zástupca hlavného redaktora časopisu PEDAGOGIKA.SK.

Silvia Dončevová